

det mindste imod; jeg vil være i høj Grad villig til at udarbejde et Ændringsforslag til Fæsteloven, som gik ud derpaa. Jeg synes ikke, at man derved gaar nogens Ret for nær. Naar man ikke har tænkt paa disse Parcelliststeder i Aar, hvor vi har behandlet Fæsteloven her i Tinget, ligger det maaske i, at det i særlig Grad er Husene og ikke mindst Husene med 3—4 Tdr Land, som har været vanskeligt stillede i disse Aaringer, medens det ikke i særlig Grad gælder Parcelliststederne med indtil 2 Tdr. Hartkorn, som i Almindelighed har været bortforpagtede for et længere Aaremaal, hvis man da ikke har givet dem i Fæste. Jeg er, som sagt, i høj Grad villig til at imødekomme den ærede Forespørger, naar han ikke kræver mere af mig, end at jeg skal forelægge et Lovforslag; hvorefter Brugsforholdene ogsaa for saadanne Parcelliststeder paa indtil 2 Tdr. Hartkorn kommer ind under de Regler, som fastsættes i 2det Afsnit af Fæsteloven.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) rettede en Henstilling til mig, gaaende ud paa, om jeg vilde drage Omsorg for, at der blev foretaget en Undersøgelse af, hvorvidt der paa uretmæssig Maade er ophævet Fæstepligt paa Jord i Løbet af de Aaringer, det ærede Medlem nævnte. Jeg ved ikke, hvor let det kan være at foretage disse Undersøgelser, men jeg kan ikke have det mindste derimod. Jeg synes ikke, det er nogen ganske ubegrundet Fordring, det ærede Medlem stiller, at man virkelig undersøger, om der ikke i disse Aaringer er sket Misbrug. Dette falder jo ind under den Kommissions Arbejde, der faar med disse Sager at gøre; den vil have Lejlighed til at undersøge baade dette Forhold og andre Forandringer, der er foregaaet i de forløbne Aar. Jeg kan ikke tro andet end, at det Spørgsmaal, det ærede Medlem opkastede, maa blive besvaret gennem det Arbejde, som disse Kommissioner gør i den nærmeste Tid.

Ordføreren for Forespørgerne (Martin Hansen): Jeg maa have Lov til efter det sidste Svar, Ministeren gav mig, at gaa ud fra, at Ministeren vil tage Initiativet til at stille Ændringer til Fæsteloven i de to Retninger, der angaar disse Huse og Tiendegaarde. Det takker jeg Ministeren for og vil da afvente et saadant Forslag. Jeg maa maaske endnu en Gang bede Ministeren om nøje at overveje, om ikke der var Mulighed for, at de af mig nævnte Bjendomme kunde drages med ind under Lovens Bestemmelser, saaledes at de kunde sælges efter de der

fastsatte Regler; men hvis Ministeren ikke mener, at det kan lade sig gøre, vil jeg ogsaa være glad for, at Ministeren kommer med et Forslag, hvorved der fastslaaes bestemte Regler for Brugsforholdet. Saa har vi opnaaet, at Landbruget kommer ind under Regler, som det i nogen Grad kan være tjent med. Dermed vil jeg erklære mig tilfreds og finder, at det er et ret godt Resultat, vi har faaet ud af Forespørgselen.

Hermed sluttede Forespørgselen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Afstaaelse af Grund til flyttelige Mergelspor m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5897).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Mølgaard-Nielsen: Det foreliggende Lovforslag er en Udvidelse af den Lov, vi fik i 1913 angaaende det samme Spørgsmaal om Mergelforsyning med flyttelige Spor. Loven har altsaa virket i nogle Aar, men den har ikke kunnet virke i sit fulde Omfang under disse Krigsaar, eftersom en stor Del af Skinnerne er taget bort og benyttet andetsteds i Landet til Tørvetransport. Man har nu fundet det betimeligt og ønskeligt at faa en Udvidelse af Loven; og jeg skal ganske kort pege paa i hvilke Retninger.

Før gjaldt Retten til at have disse Spor liggende og til Færdselen derpaa kun i 5 Aar. Nu bliver Retten udvidet til at gælde for 10 Aar. Saa er der dette, at i Loven af 1913 var Liggepladserne ikke iberegnet. Det er jo tidt saaledes, at det maa ønskes, der kan være Liggeplads til en Mergeldyngge paa anden Mands Mark, og dette kan ikke ske efter den nugældende Lov. Det foreslaas nu i Lovforslaget, at en saadan Mergeldyngge skal have Lov til at ligge i 5 Aar.

Angaaende det Tilfælde, at der ikke kan opnaas Enighed om Erstatningen for at have Spor liggende, findes der i Loven af 1913 den Bestemmelse, at der udvælges uvildige Taksationsmænd til at foretage en Vurdering efter Reglerne i Lov af 23. April 1845 om Afstaaelse af Jord til Kirkegaardsudvidelser; i Lovforslaget foreslaas det nu, at Vurderingen skal foretages af to Mænd af Kommunalbestyrelsen paa det paagældende Sted sammen med en Repræsentant